

LIVGARDISTEN

Possunt Nec Posse Videntur

Nr 1 våren 2026

Delar av Livbataljonen uppställda för H.M. Konungens 80-årsdagsfirande.

Foto: David Kristiansen, Försvarsmakten

Befrielsekriget 1521, Rhen 1631, Lützen 1632, Warsawa 1656,
Tåget över Bält 1658, Halmstad 1676, Lund 1676, Landskrona 1677,
Narva 1700, Düna 1701, Kliszow 1702, Holowczyn 1708, Svensksund 1790

LIVGARDISTEN

Livgardets kamratförenings
tidskrift

Nr 1 - Våren 2026 - Årgång 9

Redaktör

Andreas Olsson

Ansvarig utgivare

Håkan Hedlund

Innehåll:

Ordförande.....	sida 2
Chefen för Livgardet.....	3
Redaktören.....	5
Svarsbesök i Turkiet.....	6
Militärpolisbataljonen.....	10
FLF-Lettland.....	13
Militärpolisens stridsskola.....	14
6.kompaniet.....	16
Livgardesbrigaden.....	18
1.brigadlednings- och sambands- kompaniet.....	20
Stöd till Ukraina.....	21
Utbytestjänstgöring.....	24
Regementspastorn.....	26
Svea livgardes musketerarkår.....	28
En historia från förr.....	30

Styrelsen:

Ordförande:	Håkan Hedlund
Vice ordf:	Lars Wikström
Sekreterare:	Joakim Genetay
Skattmästare:	Tommy Forsberg
Info och webb:	Jan Bajer
Klubbmästare:	Anders Ahlner
Redaktör:	Andreas Olsson
Ledamot:	Sten Aleman
Ledamot:	Urban Forsberg

Ordförande har ordet: Bästa Livgardeskamrater!

Åter förbereder Kamratföreningen detta nummer av Livgardisten i en relativt kall maj månad och ett än mer kyligt säkerhetspolitiskt läge i världen. Det storskaliga kriget i Ukraina har nu pågått längre än kriget mellan Sovjetunionen och Tyskland under det andra världskriget. Samtidigt har ett nytt krig i Iran startat som ännu inte har sett sitt slut. Det oroliga världsläget påverkar vår uppfattning av läget och ställer ökade krav på Försvarsmakten och vårt kära Livgarde. Det påverkar även kamratföreningens verksamhet och naturligtvis finns det tydliga återspeglningar i vår tidskrifts "Livgardisten" sommarnummer där bland annat Fanjunkare Sara Eriksson skriver om den multinationella brigaden i Lettland "MNB-LVA" (Nato Multinational Brigade Latvia) som är den multinationella militärbrigaden där Sverige bidrar för att avskräcka aggression och försvara alliansens östra flank.

Året startade med Livgardets 505:e födelsedag och det var med stor glädje som vi i år kunde dela ut för Kamratföreningens stipendie framför Kanslihuset med stora delar av regementet samlat. Kamratföreningen ville i år att uppmärksamma major Peter Almström med följande motivering:

"... har som ordförande för infanteriets officerskår under de senaste åren på ett genomtänkt sätt och med historisk finkänsla utsmyckat samt utvecklat Granhammar-mässens matsalar och representationsutrymmen. Mässen är en viktig plats för gott umgänge, presentation av Livgardets historia (inte minst den nutida) samt en miljö där kamratskap inom regementet fortsatt kan stärkas." Våra mässar är och förblir centrala ytor för sammankomster till gagn för militär utveckling och understöd till kamratskap och fördjupad förbandsanda. "

Att verka för att befrämja kamratskap och samanhållning vid Livgardet är grunden i föreningen och jag är övertygad om att det även gäller engagemanget som medlem.

Den allvarliga tiden som kräver mycket av flera märks även i vår verksamhet – fullt förståeligt. Därför är det bra med Livgardets Kamratförening medlemskap i ”SMKR” – Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbund – i enlighet med förra årets beslut på årsmötet. Vår styrelseledamot Sten Aleman har nu valts att bli regionssamordnare. Och en begynnande fördel är att flera kamratföreningar har öppna inbjudan till olika aktiviteter inom kamratkretsen. Det känns verkligen bra med tanke på egen förmåga att organisera verksamhet.

Jag vill även framföra våra stora samt innerliga gratulationer till vår ärade Konung, Hans Majestät Carl XVI Gustaf som under det första halvåret har uppnått 80 år, som till Deras Majestäter som firat Deras guldbröllop. Livgardet har inramat bägge högtidligheterna för vår tidigare regementschef och nuvarande hedersregementschef på ett strålande sätt!

Jag hoppas åter att Kamratföreningen hade ett stort deltagande i årets Nationaldags-festtåg. Vi är ju menade samt manade att gå först! Efter sommaren är det några viktiga verksamheter som jag vill flagga för: Livgardet planerar för att byta regementschef, överste Gustaf Dufberg lämnar över till överste Rikard Daleke, i slutet av augusti och att Kamratföreningen kommer genomföra ett högtidlighållande av att en del av föreningen – Svea gardes kamratförening – skapades för 100 år sedan.

Jag vill avsluta med att tacka för alla medlemmars olika former av engagemang till stöd för vårt kära Livgarde och vår kamratsammanslutning. Ett ytterligare tack vill jag rikta till styrelsen som tar ansvar för föreningens aktiviteter. Lycka till med det kommande året. Avslutningsvis önskar jag god läsning och framför allt en riktigt fin samt god sommar och att vi alltid har en tanke till de som står ”post” i Stockholm, i Sverige och inom alliansen som möjliggör vår avkoppling. Och håll alltid ”Possunt nec posse videntur” högt!

Håkan Hedlund
Ordförande

På post ur Livbataljonen, Foto: Håkan Hedlund

CHEFEN FÖR LIVGARDET

Livgardeskamrater,

Den 1 september kommer jag överlämna chefskapet för Livgardet till min efterträdare. Det är ett öde som förr eller senare drabbar alla chefer, hur väl man än argumenterar för motsatsen. Ställd inför detta oundvikliga slut, som redan är fastställt i Försvarsmaktens dokumenthanteringssystem Vidar, infinner sig frågan om det blev som jag trodde. Det blev det inte, det blev roligare och ibland jobbigare.

Som chef ska man inte inbilla sig att man är Livgardet, för det är man inte. Jag har blott under ett ögonblick av Livgardets dryga 500 år, under arméchefen, representerat Livgardet och försökt rikta kraften mot uppsatta mål. Det är istället nuvarande och tidigare personal som är Livgardet. Tillsammans utgör ni Livgardets själ och tillsammans är ni garanten för framtiden. För mig som förbandschef är ni min största glädje och ibland mina svåra beslut.

I mitt tal när jag tog befälet över Livgardet den 27 mars 2024 uppehöll jag mig krig omvärldsläget och behovet av beredskap. Jag menade då, och menar allt jämt, beredskap i en vidare mening utifrån krigsföringsförmågans tre faktorer – fysiska, konceptuella och moraliska. Med krigsföringsförmåga ska förstås förmåga till storskaligt statskontrollerat dödligt våld.

Jag fortsatte i mitt tal den 27 mars med: ”För det är ju på det viset att det inte är upp till oss att avgöra hur lång tid vi har på oss. Därför måste vi alltid verka för att med till buds stående medel hålla en hög beredskap för att kunna slå med det vi har här och nu. För mig innebär det att materiellvård, tankade fordon, lagerhållning av förnödenheter, larmövningar, krigsplaceringar, krigsplanering, stridsutbildning med skarp ammunition, personalplanering, fysisk träning och personalvård med mera ska verka för en hög fysisk, konceptuell och mental beredskap. Här och nu!”

Kriget i Ukraina har givit oss, och ger oss fortsatt, nya lärdomar. En viktig insikt är dynamiken mellan vunna erfarenheter på alla nivåer (strategisk, operativ, taktisk och stridsteknisk) och anpassning genom utveckling, såväl materiellt som konceptuellt.

Traditionellt har utveckling drivits i centralt fastställda reglementen och i stora leveranser av krigsmateriel som ska fylla krigsförbandens behov under tiotals år. I vissa fall är det fortfarande rationellt då spett och spadar som är över femtio år fortfarande duger. I andra fall måste omsättningstakten vara mycket högre. Olika fjärrstyrda, eller autonoma, plattformar är bra exempel där kampen mellan medel och motmedel i tidigare aldrig upplevd hastighet framtingar allt snabbare omsättning eller modifiering av krigsförbandens materiel. Annat bra exempel är de nya ledningsstödsystem som samtidigt bygger på flera olika tekniska lösningar för transmission. Satelliter, 5G, riktantenner, rundstrålande antenner samt tråd eller fiber.

Den snabbare materiellomsättningen i mindre serier innebär att hela armén inte kommer vara enhetligt utrustad med system av samma generation som är fullt kompatibla med varandra. Det kan såklart bli problematiskt för förmågan till samordning men samtidigt är det bra. För total enhetlighet innebär att vi vid varje givet tillfälle är antingen toppmoderna eller helt obsoleta.

När innovation och utveckling, utan detaljerad centralstyrning, tillåts på de lägre nivåerna blir uppgiften för högre nivåer att förvaltningsmässigt bromsa försiktigt. Om alla får göra som de själva finner lämpligt kommer vi köra i diket men om allt ska detaljregleras från högsta nivån kommer utvecklingen gå allt för långsamt. Det gläder mig därför att det på flera håll inom Livgardet pågår experimenterande och försök, såväl centralstyrda som självpåtagna.

Som jag inledde med kommer jag lämna över chefskapet efter sommaren. Ny chef blir överste Rikard Daleke som för närvarande är planeringschef vid Arméstaben (AST). Rikard har därmed god kunskap om hela armén. Jag kommer göra mitt yttersta för att han ska få en stabil och smidig start som Livgardeschef. Självt kommer jag, istället för officer-spension, ta befälet över Mellersta militärregionen (MR M) med stabsplats i Granhammar.

Avslutningsvis - vid flera tillfällen under min tid som ställföreträdande Livgardeschef, som chef för Swedint och som Livgardeschef har vi besökts av representanter från Ukraina. Jag har då kort presenterat Livgardets historia men främst vad vi är idag. Jag har vanligen avslutat med att beskriva hur vi efter slaget vid Narva år 1700 fick vårt valpråk - POSSUNT NEC POSSE VIDENTUR - och att det i idag i högsta grad gäller Ukrainas kamp mot den ryska numerära överlägsenheten. Ukraina gör det tillsynes omöjliga möjligt varje dag. Tack alla Livgardister som på olika sätt bidragit till Ukrainas styrka.

POSSUNT NEC POSSE VIDENTUR

Gustaf Dufberg, överste
Chef för Livgardet

Redaktörens ord

Kära kamrater, livgardister och läsare,

"Det är mycket nu." - Tankarna går osökt tillbaka till Försvarmaktens klassiska reklamkampanj från 2013, men orden känns nästan mer aktuella idag. Omvärldsläget är tuffare och mer utmanande än på länge, och kraven på våra krigsförband ökar ständigt. Men mitt i detta intensiva skede är det viktigt att stanna upp och inse en sak: det är mycket nu, men det är också väldigt mycket bra som sker.

Trots de mörka molnen i vår omvärld blåser det också positiva vindar. I sommarens nummer av Livgardisten berättar flera artiklar om ett samspel, ett samarbete och en gemenskap som sträcker sig även utanför Livgardets och nationens gränser.

Det är precis den gemenskapen som krävs för att vi tillsammans ska nå Försvarmaktens vision:

"Ett starkare försvar – möter varje hot, klarar varje utmaning."

Som medlemmar i kamratföreningen utgör ni en viktig del av den gemenskapen.

Avslutningsvis vill jag rikta mitt varmaste tack till alla er som på något sätt har bidragit med text, bilder och engagemang till sommarens nummer. Ett minst lika stort tack till alla Livgardeskamrater och tjänstgörande – då, nu och sen. Tack för att ni håller traditionen och gemenskapen levande.

Väl mött,
Andreas Olsson, Redaktör Livgardisten

Atatürks kavalleri

Text och foto: Gustaf Dufberg, Karl Aenir, Kajsa Lundberg, Lisa Arvidsson

Efter att Sverige blev allierad i Nato 2024 besökte överbefälhavaren general Michael Claesson Turkiet under våren 2025. Bland annat besöktes den del av det turkiska kavalleriet som fortfarande har hästar – Alti Spor Egitim Merkezi Komutanlığı. Översatt till svenska betyder det ungefär Kommandot för rid- och hästsportsutbildning. Förbandschefen överste Emrah Haluk Akdere lyder under chefen för turkiska arméns militärakademi (jämförbart med MHS Karlberg).

I samband med ÖB besök utlovades ett besök vid Sveriges (beridna) kavalleri. Det turkiska besöket till Livgardet genomfördes i augusti och omfattade förbandspresentation med fokus på Livbataljon, visning av stall, ridhus, hästhållning och hästvälfärd. Besök på Stockholms slott, bevittnade av förberedelser och genomförande av beriden vaktparad och vaktavlösning, besök vid kommendantstaben, besök vid Hovstallet och naturligtvis gemensam middag på Kavallerimässen.

Under besöket fick våra turkiska gäster både prova ridsimulatorens, som bekostats av föreningen för den beridna högvakten, och en tvåtimmars ritt från Kavallerikasern över Gärdet, Djurgårdsbrunns bron, Djurgården, Djurgårdsbron, Narvavägen, Karlaplan och åter till Kavallerikasern under översergeant Fanny Vestlings stabila ledning. Ridsimulator, ridhus, stallar, officersmäss och inte minst möjligheter att rida i vackra omgivningar imponerade på besökarna. Besöksofficer var löjtnant Johan Örling som gjorde ett utmärkt arbete. Kamratföreningens ordförande, överste och hovstallmästare Håkan Hedlund, visualiserade för oss alla hur det gick till när Turkiets förra pressidet Abdullah Gül tillsammans med HMK steg i sjuglasvagnen i samband med det turkiska statsbesöket 11-13 mars 2013.

Svarsbesök i Turkiet

Efter årsskiftet kom svarsinbjudan från Turkiet. Den svenska delegationen bestod av chefen för Livgardet, överste Gustaf Dufberg, ställföreträdande chefen för Livskvadronen, kapten Karl Aenir, stallchefen, fanjunkare Kajsa Lundberg och chefen för ridsektionen, översergeant Lisa Arvidsson.

Framme i Ankara fick vi ett varmt mottagande och inkvarterades i en av Ankaras tre officersklubbar med god hotellstandard. Från våra rum hade vi en strålande utsikt mot presidentpalatset och de som så önskade kunde lämna uniformen för pressning. Under besöket bereddes vi möjlighet till flera kulturella besök. Först och främst Atatürks mausoleum med tillhörande muséum, men även etnografiska museet, nationalbiblioteket och turkiska arméns militärakademi.

Besök vid Atatürks mausoleum i Ankara

De turkiska folken har ”alltid” haft beridna styrkor och det finns en tydlig stolthet över arvet från Centralasien. Likaledes finns det en stor stolthet över det moderna Turkiets grundare, Kemal Mustafa Atatürk och hur han ledde befrielsekriget. Atatürk är ständigt ”närvarande”, som förebild och inspiratör, i citat, som staty och på bild.

Förbandet har som uppgift att utbilda militär personal i ridning och hästhantering, delta i statsceremonier och parader med beriden hedersvakt, representera armén i ridsporttävlingar, bevara traditioner från kavaleriförbanden (som till huvuddel nu är pansarförband).

Likheten med Livbataljonen är den beridna garnisonstjänsten. Skillnaden är att förbandet inte förefaller ha krigsuppgifter som Livbataljonen utan deras andra ben är tävlingsverksamhet i hoppning, dressyr och fälttävlan.

Förbandets personalstyrkan är drygt 300 personer varav ca 15 officerare och ca 20 specialistofficerare och består av stabskompani; kavalleriskvadron (som genomför statsceremonier); tävlingsavdelning; utbildningsavdelning och veterinärstation med hovslagare.

Hästar och hästhållning

På häst-och ridanläggning finns i dagsläget ca 175 hästar men utrymme finns för 206 hästar uppdelat på fyra stallar. Alla stallar är uppbyggda på likande vis, där varje häst i sin box har ett fönster med möjlighet att titta ut. Det finns tre ridhus i olika storlekar med fibersand i alla, tre uteridbanor med fibersand och en gräsbana.

Dessutom byggs ytterligare ett ridhus som bara kommer att ha ett tak.

*Frieserhästar – en ny upplevelse för oss alla.
På bilden kn Aenir och öserg Arvidson*

Hästarna är mellan tre och 20 år gamla. Förbandet nyttjar tre raser: Frieserhästar, Holländska varmblood (KWPN) och Gemlik. Gemlik är en ras som ligger i västra delen av Turkiet, och det är där rasen Gemlik har sitt ursprung. I Gemlik finns stuteri och turkiska försvarsmaktens veterinärskola.

Livgardets regementschef med en Gemlik. Soldaten bär den nyskapade paraduniformen.

¹ Koninklij Warmbloed Paard Nederland

På anläggningen som vi besökte finns en veterinärklinik och hovslagarsmedja med anställda veterinär och hovslagare. På veterinärkliniken finns all modern utrustning som behövs för att kunna utreda och behandla hästar. Hästarna varmskos vanligen medan vi vanligen kallas kor.

Varje morgon visiteras alla hästar. Puls, temperatur och andningsfrekvens mäts samt hydrationsgrad kontrolleras, dokumenteras och redovisas på veckobasis för förbandschefen. I ett slutet journalsystem på intranätet dokumenteras även vaccinationer och behandlingar på hästarna. Samma system används för försvarsmaktshudar.

I Turkiet nyttjas värnpliktiga soldater som hästskötare. Dessa soldater fodrar, vattnar, mockar, vårdar och leder hästarna till hagarna och skrittmaskinen varje dag. Soldaterna ansvarar för vardera tre till fem hästar under den sex månader långa värnplikten och lär därmed känna dem bra och kan snabbt anmäla passeringar till veterinären. Hästhållningen är god och håller samma nivå som i Sverige.

Som vid kavallerikasern finns skrittmaskin och hagar av olika storlekar och med olika underlag. Skrittmaskinen används framförallt de dagar som hästarna har vilodag. Vilodagen ligger oftast på helgerna där de även får gå i de större hagarna. På veckodagarna tränas eller rids hästarna mot sina uppgifter. Antingen ren ridskolehäst där soldater och yrkesofficerare lär sig att rida eller så tränas de mot sina målsättningar i sin disciplin med sin tävlingsryttare. När hästarna är 20 år gamla, eller inte håller för verksamheten längre, pensioneras de och placeras hos utvalda hästmänniskor eller vid ett hästpensionat i Gemlik.

Ridutbildning, tävlingsverksamhet och specialförbanden

Alla ridlärare är yrkesofficerare och vid tävlingsavdelningen är huvudtränaren i hoppning en pensionerad överste som tävlat i OS. Vid dressyrträningen hyr förbandet in en tränare från Holland och fälttävlanslaget åker till Polen i perioder för att träna på sin disciplin.

Utbildningsavdelningen ansvarar för ridkurserna för soldater (8 veckor) och yrkesofficerare (15 veckor) samt för unghästutbildningen. De utbildar även hovslagare och veterinärer. De värnpliktiga som genomför ridutbildning på åtta veckor är uttagna för de beridna ceremonierna, till skillnad från de värnpliktiga som hanterar hästarnas dagliga skötsel.

Ridutbildningen för värnpliktiga genomförs under 8 veckor där varje soldat rider och hanterar två till tre hästar under en sammanhängande period innan de byter för att få nya hästar tilldelade. Målsättning för ridutbildningen är att de ska kunna ingång i de beridna eskorterna med nedsutten trav och tvåhandsfattning. Efter en godkänd ridutbildning fullföljer de resten av värnplikten vid kavalleriskvadronen och genomför de beridna ceremonier.

Ridutbildning för yrkesofficerare är 15 veckor och innehåller praktisk och teoretisk hästkunskap, hoppning, dressyr och fälttävlan. Slutmålet med utbildningen är att yrkesofficerarna ska vara så pass duktiga ryttare att de kan rida på ”amatörmedeltävlingsnivå” i de tre disciplinerna. Både teoretiska och praktiska prov ingår i examinationstillfället. Efter utbildningen placeras yrkesofficeren vid någon av avdelningarna.

Unghästarna är ca 3 år när de kommer till anläggningen. Unghästutbildningen omfattar inridning, inhopning och övrig grundutbildning av hästarna innan de överlämnas till de andra avdelningarna. Huvuddelen av de nya och unga hästarna går först som tävlingshästar till yrkesofficerare. Efter att hästarnas tävlingskarriär är över, övergår de till att vara trygga och lunga hästar för ridutbildningen.

Vid tävlingsavdelningen tjänstgör endast yrkesofficerare. Deras arbetsuppgift är att träna och tävla. Varje yrkesofficer har fem till sex tilldelade hästar. De inriktar sig på någon av de olika tävlingsdisciplinerna hoppning, dressyr, paradressyr, fälttävlan och distans.

I dagsläget har förbandet tre till fyra yrkesofficerare som tävlar i hoppning på 145 cm-nivå (svår hoppning), ett dres-syrlag om fyra ryttare som på heltid tränar i Nederändarna i syfte att kvala till årets Europamästerskap. Förbandet representerades i förra paraolympiska spelen med en paradressyrryttare som i år ska kvala till Europamäs-terskap. Fälttävllanslaget siktar även de mot Europamästerskap. Den kvinnliga kapten som var en av våra besöksmot-tagare tävlar i disciplinen distansritt och har bland sina meriter två vinster i distanstävlingar på internationell nivå. Tävlingsverksamheten är ett tydligt fokusområde med målet att återföra Turkiet på de internationella tävlingsbanor-na varför de deltar i nationella tävlingar nästan varje helg.

På överste Akderes initiativ har för bandet utbildat de turkiska specialförbanden i ridning. I de bergiga gränstrakter-na till Irak och Syrien förekommer frilevande hästar som smugglare nyttjat och sedan släppt lösa. Dessa har infångats och sedan nyttjats av specialförbanden. Enligt översten ett lyckat försök som ger specialförbanden ökad rörlighet och uthållighet samt minskad signatur i den svårtillgängliga terrängen. På anläggningen finns tre ridhus i olika storlekar med fibersand, tre uteridbanor med fibersand, en gräsbana. Vid vårt besök pågick bygge av ett ridhus som endast kommer att ha ett tak.

Bildtext över: Sex Frieserhästar med 10,5 cm artilleripjäs
Bildtext under: Stallchefen, fj Lundberg, beredd att bromsa

Statsceremonier

Någon statsceremoniell verksamhet som liknar vår högvakt finns inte vid presidentpalatset, Vita palatset, i Ankara. Sedan händelserna 2016 är det en polisiär uppgift. Men drygt två kilometer öster ut är den militära ceremonin fortfarande starkt närvarande.

Anıtkabir, Mustafa Kemal Atatürks mausoleum, är beläget mitt i centrala Ankara, med utsikt över staden. Här vakar soldater från alla försvarsgrenar dygnet runt. Till skillnad från den svenska högvakten där förbanden roterar är här varje enskild soldat handplockad, vilket innebär en vacker flora av olika uniformer i Anıtkabirs vaktstyrka. Postpassen är en timme långa, och under sitt ceremoniella postpass står varje soldat helt stilla med blicken låst rakt fram. Avlösningarna sker med stor noggrannhet. Även om chefens kommandon och truppens exercis kan tyckas något överdrivna för svenska ögon och öron så genomförs de med en precision och ett allvar som skänker platsen en särskild värdighet.

Kavalleriskvadronen, tränar och genomför 25 till 30 eskorter och parader per år. Vid skvadronen arbetar både yrkesofficerare och soldater. Turkiets beridna statsceremoniella verksamhet fokuseras främst kring två aktiviteter: historiska högtidsdagar och beriden eskort vid statsbesök.

Vid högtidsdagar likt Segerdagen och Republikens dag kläds hästecipagen i utrustning från första halvan av 1900-talet och rider i parad genom Ankaras gator. De beridna eskorterna - fick vi berättat för oss - är skapade med inspiration från Sverige.

Efter att ha upplevt en beriden eskort under statsbesöket i Sverige 2013 ville den dåvarande presidenten, Abdullah Gül, upprätta en likadan förmåga. Till detta nyttjades de beridna delarna av det dåvarande Presidentgardet.

Militärpolisbataljonen 2026 - Mångfacetterad och slagkraftig

Text och foto: Övlt Håkan Isacsson Chef 1. Militärpolisbataljon

Ibland stannar man bara upp i det dagliga slitet, bara för att under några minuter låta tiden stanna upp och man finner sig själv stå och reflektera kring livet, vädret eller omvärlden. Det är lätt att gå förlorad och missa alla delvinster och delmål när man jobbar långsiktigt. Eller att man får känslan av förlust, när yttre omständigheter ibland tvingar oss att ta ett kliv bak istället för framåt. Idag ligger kylan kvar över Stockholm, men solen bryter för stunden igenom molnen med sina varma strålar och ger känslan av att sommaren, värmen och ledighet kommer komma även i år.

Det får mig att gå till en stämning av mer sinnesro än oro och samtidigt känna att en liten återblick kan vara av värde när tröttheten fortfarande gör sig påmind.

Jag har haft äran av att regelbundet skriva lite om Militärpolisbataljonen och dess resa. Vi har precis avslutat vår krigsförbandsövning, snart avslutar vi en kort återhämtning för att snart gå på nästa del mot att bygga ett krigsförband. Flertalet soldater och officerare har detta halvåret runt 50 övningsdygn. Arbetet har varit hårt, enträget, men framgångsrikt. Vi är väl värda att ta ledigt denna sommaren. Det kommer vara välförtjänt och behövt, men vi vet alla att det inte kommer ta slut här efter. Arbetet fortsätter, men nu med fokus på nästa delmål.

Militärpolisbataljon under vinterutbildning i januari.

Militärpolisbataljonen har detta halvår varit extremt fokuserad på att höja krigsförbandets krigsduglighet och att gå emot att för första gången verka som bataljon. Historiskt har militärpolisen agerat och verkat som skvadroner och kompanier. 2016 skapades Militärpolisbataljonen men främst för att i daglig verksamhet samordna och hantera nationella och internationella insatser med rekrytering och utbildning. Sedan Nato-anslutningen har det blivit av vikt att höja nivån och kunna verka som bataljon även utanför vårt svenska territorium. Våren har speglats av att återta förmågan att lösa våra krigsuppgifter, över hela Sveriges yta men även med våra allierade och i den svåraste av miljöer, Nordkalotten. Vi har genomfört vinterutbildning, Brigstri, Vintersol, Cold Response och nu Krigsförbandsövning. Krigsförbandets fylls upp, det övas och det utgör stöd för vår kollektiva avskräckning.

Senaste övningen som nyligen avslutades var Krigsförbandsövning i bataljons ram. Förbandet övade med kontinuerligt anställda, tidsvis anställda, inpliktad personal och med innestående värnpliktiga. Övningen bestod av fyra skeden (mobilisering, säkerhetsoperationer, krigsfångtjänst och vård) och första gången som förbandet agerade som en Militärpolisbataljon, någonsin. Vi har mycket kvar att jobba med för att bli så farliga som vi vill. Vår ambition är hög, vår vilja att skapa ett för fienden farligt förband är hög. Därför nöjer vi oss sällan och det är sällan som vi lutar oss tillbaka. Men om man tar ett steg bak och observerar vad förbandet har åstadkommit under kort tid så är vi ett otroligt mångfacetterat och slagkraftigt förband redan nu.

Som del av övningen spelades vår roll som ett divisionsförband i dess bakre område, där fiendens specialförband, jägarförband och underrättelseförband rör sig i syfte att påverka Divisionens största skyddsvärden. Det är imponerande att bataljonen på så kort tid har nått hit. För två år sedan skapade vi en långsiktig målbild som vi aktivt och gemensamt har arbetat emot och vad som nu innebär att vi är två år före flertalet andra nationers Militärpolisförband. Vi är nu där många andra planerar mot. Det går inte att bli lite sentimental i vetskapen om vad personalen på förbandet de facto har gjort på kort tid. Men vad sa jag tidigare? Är vi nöjda? Nej, inte någonsin, och vi har inte nått målbilden än. Vi har just nu bara gjort ett riktigt bra arbete, tillsammans.

Ett 60-tal krigsfångar mottags på en och samma gång. Foto: Militärpolisbataljonen

Krigsfångmomentet som avslutade övningen drog till sig mycket uppmärksamhet. Militärpoliser från ett 10-tal Nato nationer var med som observatörer. Militärpoliser ur New York National Guard var integrerade i vårt förband. Ukraina bidrag med två experter inom krigsfångtjänst för att utbilda och stödja. Svenska röda korset och Internationella röda korset var på plats för att genomföra en "skarp" visitation och utbilda oss. Registrering av krigsfångar övades mellan förbandet, till plikt och prövningsverket, till nationella upplysningsbyrån och slutligen till ICRC i Geneve.

Divisionens förband spelades ha hamnat i strid. De svenska förbanden anföll och flertalet krigsfångar togs som resultatet av lyckade strider. Under en dag etablerade bataljonen en tillfällig krigsfångplats som stöd för divisionens förband. Stöd togs ur regionalt byggföretag för att förstärka och förbättra platsen, detta som del av att pröva och lära hur vi kan ta stöd från privata sektorn. Framgångsrikt, snabbt och något som ger bra möjligheter för framtiden. Med målsättning att ta emot över 300 krigsfångar lyckades vi slutligen nå drygt 200 stycken under de 2 dygn som övningsmomentet pågick. Det kräver mycket personal, mycket yta och stor säkerhet för att hantera en krigsfångplats av denna storlek.

En liknande övning och i denna storlek vet jag inte om det har genomförts i Sverige tidigare. Det är dock av vikt, våra internationella insatser, kriget i Ukraina har visat på vikten av krigsfångar. Följa Genevekonventionen är inte bara något vi har skrivit under. Det är också vår identitet. Vi har inte som nation råd att gå förlorade och bryta mänskliga rättigheterna. Det är komplicerat när kriget kanske pågått under lång tid. Det är genom övning vi lär oss detaljer, kan översätta detta i instruktioner, så att om vi en dag står och genomför detta skarpt kan visa oss själva och omvärlden att vi som svenskar även med handling kan visa på hög moral och etik. Genom övning kan vi redan nu visa på human och säker hantering. Så att vi kan visa en potentiell motståndare att de kommer möta en potent och hård militär kraft, där de kan ge upp, vi kommer behandla dem väl. Bataljonen tar med sig mycket erfarenheter från krigsförbandsövningen. Vi har tagit steget att verka som bataljon och nu fortsätter vi vägen mot vår målbild. Nu ska vi finjustera, utvecklas och övas vidare. Resan fortsätter.

Det tycks som mycket har gjorts, och det har det, men vi ska också kort nämna något om vårt bidrag till Natos multinationella styrka i Lettland. 2026 gavs Militärpolisbataljonen i uppgift att under kommande rotationer i Lettland bidra med och skicka militärpolisbidrag, med huvuduppgiften att upprätthålla ordningen och säkerheten på den svenska kontingenten. Redan idag ges ökade möjligheter till träning och erfarenhetsöverspridning, på egna initiativ när det kommer till Nato specificerad militärpolistjänst.

Svensk militärpolis utgår för närvarande från militärpolisstationen på Camp Valdemar (CVA) och har sitt huvudsakliga operationsområde inom egen camp, Adazi Military Base (AMB) samt på övriga platser där den svenska kontingenten verkar.

Militärpolistjänsten vid de multinationella förband som verkar från AMB samordnas genom Military Police Coordination Centre (MPCC). MPCC leds av AMB Provost Marshal (PM) med stöd av en operationschef ur Framework Nation.

De arbetsuppgifterna som för närvarande förekommer är bland annat trafiktjänst, ordningstjänst och säkerhetstjänst samt i förekommande fall även eskorter av olika digniteter. Mot kommande rotationer förbereds för att även utgöra combat support inom den Multinationella brigaden. Militärpolisbataljonen utvecklas inte bara som krigsförband men också tillsammans med våra allierade. Militärpolisbataljonen är mångfacetterat och slagkraftigt, tillsammans med våra allierade bidrar vi till och utgör en del av Natos avskräckning.

Militärpoliser från Nato, där vi bidrar multinationellt. Foto: Taget av personal i Lettland,

MNB-LVA

FLF LETTLAND

"Strong, United, Ready"

FLF Lettland finns till dels som avskräckning, men även för att kunna försvara tilldelat område i Lettland mot en gemensam fiende. Huvudstyrkan är grupperd på Adazi Main Base.

Det svenska bidrag till FLF Lettland består av en befattning i Multinational Division North (G4), tre befattningar i Multinational Brigade Latvia, G57 (IB1), Stf G4 (P7) och G74 (LV6) samt på halvårsbasis en reducerad bataljon som bemannas av 71.bataljon januari till juni.

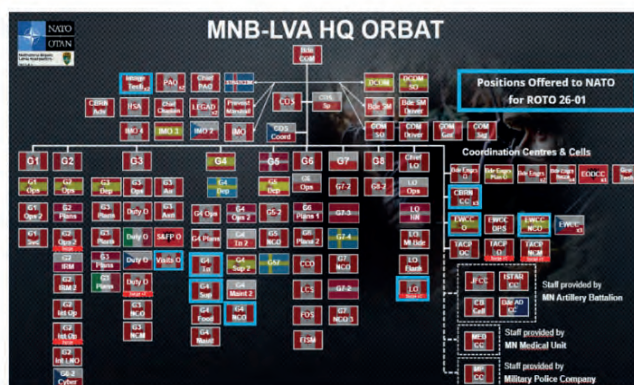
Infanteribrigad 1 har bemannat G57 sedan början av 2025 och förväntas inneha befattningen till minst juni 2027.

G57 har främst i uppgift att vara länken mellan G5 och G7 men också vara en del av planeringslaget i första hand kopplat mot manöverdelen av planen.

Uppgiften här är givande på många sätt. Både ur perspektivet att visa att Sverige är, och vill vara en del av NATO, men även ur ett personligt perspektiv där uppdraget känns lika väl viktigt som belönande och lärorikt.

"MNB-LVA will DEFEND in assigned areas of LATVIA in order to protect NATO territory and support NATO deterrence and defense operations across the region."

Vi löser uppgiften i nuläget med operationell planering och övning i hela landet genom både projektion och förmågehöjning. Då brigaden är relativt nyetablerad så läggs även mycket fokus på styrketillväxt och fastställande av olika order- och ramverk.

Militärpolisens stridsskola

Text och foto: Samuel Almquist, skolförvaltare

Från två personer i delat arbetsrum och en container med böcker och annan materiel, till en skolorganisation i egen skolbyggnad. Förutsättningarna för utbildning av militärpoliser har fått sig ett välbehövligt uppsving i och med etableringen av militärpolisens stridsskola i Bro.

Sedan införseln av personalkategorin GSS har utbildning av anställda militärpoliser genomförts av Försvarmaktens militärpolisenhet. Resurserna för utbildningsverksamheten har de senaste 15 åren varit knappa, både gällande personal och infrastruktur. Utbildningen har drivits runt av ett fåtal individer och varit avhängt på stöd från extern personal. Lektionssalar och övningsterräng har delats med övrig verksamhet på Livgardet, Kungsängen.

De senaste fyra åren har det dock skett många steg mot en mer verksamhetsanpassad utbildningsmiljö. Stegen har tagits parallellt och det är i skrivande stund inte helt lätt att avgöra i vilken ordning, men jag ska göra ett försök.

I samband med inrättandet av IB1 i Kungsängen behövde lokaler frigöras, varpå diskussioner inleddes kring var militärpolisens utbildningspersonal kunde flytta. Platser som övervägdes var bland annat Syndby och Gällöfsta. Det konstaterades dock ganska snart att de föreslagna byggnaderna inte skulle kunna rymma det antal kursdeltagare som utbildas varje år. Valet föll i stället på Coops gamla centrallager i Bro, som Försvarmakten hyr och FMLOG nyttjar. Den intilliggande kontorsbyggnaden visade sig passa perfekt för militärpolisens behov med både stora ytor och ett antal rum för kontor.

I samma period pågick diskussioner på Livgardet om att avsätta personalrader från militärbas Kungsängen till en militärpolissskola. Detta för att börja handla i enlighet med vad som är inskrivet i arméns samordningsdirektiv, just att se över möjligheterna till en MP-skola. Ytterligare ett arbete som pågick parallellt var den så kallade MP-utredningen på försvarsstaben som syftade till att utreda lednings- och lydnadsförhållanden för militärpolisen. Utredningen slutrapporterades i mars 2025 och i efterföljande direktiv framgick bland annat att Försvarmaktens militärpolisenhet skulle avvecklas vid årsskiftet 25/26 och att enhetens uppgifter med ledning, uppföljning, utbildning och utveckling skulle fördelas mellan arméstaben, operationsledningen och en nystartad militärpolissskola.

Bildtext: "Ingripande mot farlig person"

Sedan dess har militärpolisens stridsskola uppstått som en organisation med ett femtiotal befattningar. Lite mer än hälften av dessa är kontinuerligt anställd personal och andra hälften är tidvis tjänstgörande.

Skolan består av en skolledning och fyra sektioner: utbildningssektionen, utvecklingssektionen, stödsektionen och hundsektionen, där stödsektionen helt utgörs av tidvis tjänstgörande personal. Personaleraderna är hämtade dels från militärpolisenheten, dels från militärbas Kungsängen.

Under en övergångsperiod kommer samtliga av uppgifterna från Försvarmaktens militärpolisenhet fortsatt hanteras av den personal som tillhörde enheten och successivt fördelas mellan arméstaben, operationsledningen och stridsskolan. Målet är att skolan i huvudsak ska hantera central utbildning och utveckling för militärpolisfunktionen

När detta skrivs pågår redan den tredje grundkursen och den andra instruktörs- och förmanskursen i de nya lokalerna. Samtidigt fortgår arbetet med att finna formerna, skriva skolorder, befattningsbeskrivningar och rekrytera. Det gäller att försöka finna en medelväg mellan att ta vara på det som finns och att bygga nytt. Detta gäller alla områden från organisation och arbetssätt till infrastruktur och utbildningsanordningar. Nu finns en långt mycket bättre organisation för utbildning och utveckling i en lokal som rymmer både skolans personal och alla de kursdeltagare och inlånade instruktörer som nyttjar lokalerna. Byggnaden är dock från 60-talet och hyrs i befintligt skick.

Verksamhetsanpassningar behöver ske för att skapa en bra arbets- och utbildningsmiljö, särskilt med tanke på hur militärpolisfunktionen växer. Skolan kommer behöva grundutbilda fler militärpoliser och även utöka utbudet av fortsättningskurser för att fylla det växande behovet av välutbildad militärpolispersonal runt om i Försvarmakten.

Det pågår även ett arbete med att se över förutsättningarna för att skolan ska kunna hantera officersutbildning. Men det får jag kanske möjlighet att återkomma till en annan gång.

Bildtext: "Sök efter materiel tillhörande Försvarmakten vid husrannsakan"

6.kompaniet – ett år av växtvärk och glada kamrater

Text: Kn Eric M. Thellman Kompanichef, 6.kompaniet, Gardesbataljon, IB 1

Sommaren 2025 var en av de varmaste Sverige upplevt och i juli slogs många värmerekord. För personalen vid 6.kompaniet var den varma ledigheten välbehövlig, och välförtjänad. Värnpliktskullarna växer och tillsammans med ökad verksamhet är trycket stort på de unga befälslagen. Ofta saknas planeringstid eller förutsättningarna för att hinna planera sin verksamhet med samma precision som tidigare. Tiden när instruktören kunde fokusera helt och hållet på en grupp och ge feedback till varje individ dagarna i ända är över. Vi ska nu bygga krigsförband – inte plutoner som ska genomföra fotpatruller i byarna utanför Mazar-e Sharif eller Timbuktu. Behovet är något annat och vi vrider snabbt om.

Den 4 augusti välkomnades årets sista inryck för utbildningsåret 2025–2026. Kompaniet stod då 158 personer starkt, med ett tidigt inryck i mars för de plutonsbefälsuttagna. I det något mer ljumna augusti spenderades åtta veckor med att lära sig grunderna, där ett fåtal fick pausa lärandet i soldatens förmågelåda, för att lära sig sitt typfordon.

Bristen på formella fordonsinstruktörer påverkar hela verksamheten och hos Livgardet är det inget undantag. Dessa fordonsförare kommer spendera flera veckor med att lära sig sitt nya fordon – men självklart återtas möjligheten för att lära sig soldatfärdigheterna också.

Efter den grundläggande soldatutbildningen ska varje enskild soldat och gruppchef ta nästa steg in i befattningsutbildningen.

Förr lades väldigt mycket fokus på att alla soldater skulle kunna allt i laget – men det finns inte tid eller instruktörer till idag. Varje soldat ska vara den bästa möjliga i sin egen befattning innan breddning kan genomföras.

Förbandet måste sätta laget innan jaget kan ges mer utrymme. Syftet är enkelt. En patrull i Stockholms eller Rigas förorter hjälper lite mot divisionsanfall och drönarattacker. Men först, en utbildningskontroll och en soldaterinran.

Utbildningskontrollen, eller Soldatprovet som det egentligen är, var tuffare än många tänkt sig. För en del var det den största av utmaningar i livet. För andra var det dagarna man längtat efter. För alla var det en vändpunkt.

Kompaniet genomför armgång på stridshinderbanan.

Foto: Frida Kämpe, Försvarsmakten

Befattningsutbildningen kan ibland låta lite som en semester efter att ha drillat soldatkunskaper i två månader, men det enda som blir lättare är att rutinerna sitter. Tempot – det ökar. Ansvaret lika så.

Grupper formas – konflikter uppstår. Men det är kortvarigt. Nu börjar den glada kamratskapen formas ordentligt. Gemenskapen och de goda skratten ekar i den mörka skogen. Det är det enda som avslöjar kompaniet.

Befattningsutbildningen kan ibland låta lite som en semester efter att ha drillat soldatkunskaper i två månader, men det enda som blir lättare är att rutinerna sitter. Tempot – det ökar. Ansvaret lika så. Grupper formas – konflikter uppstår. Men det är kortvarigt. Nu börjar den glada kamratskapen formas ordentligt. Gemensamheten och de goda skratten ekar i den mörka skogen. Det är det enda som avslöjar kompaniet.

Det finns ett nytt fokus i vår grundutbildning. Överlevnad. Vi jobbar mer med vår KLAS när det inte finns andra skydd. Gamla sanningar har återupplivats och vi kan inte längre förutsätta att vi är överlägsen på slagfältet. Kan du inte gömma dig i stora byggnader med gott skydd och säkerställa att din maskering för dig att se ut som en hög gräs är det bara att gräva. Det gäller sambandssoldaten, granatkastargruppchefen och kompanichefen. Alla är ett lätt mål. Överlevnad är viktigare än någonting annat om vi ska vinna striden.

Efter de första månaderna med en hel del nya lärdomar går kompaniet in i förbandsskedet. Olika utbildningslinjer ska avslutas och funktioner ska samordnas. För ledningsplutonen börjar ett hektiskt schema med övningar och systemförsök. Plutonen är en sammanslagning i grundutbildningen för de som ska krigsplaceras mot brigadens första fristående kompani, brigadlednings- och sambandskompaniet. Del av en ledningspluton, för brigadens främre ledningsplats, del av stabsplutonen och delar ur sambandsplutonerna utbildas med inget mer än vilja att lyckas och en bild av vad som kan bli.

För granatkastarplutonen har befattningsutbildningen inneburit stora delar lera till knäna, men också ofantliga lärdomar med införande av ett nytt fordonssystem, Terrängbil 24 (TGB24). Det mest moderna fordonet i armén sammanlagt med eldrör från 40-talet. Det säger en hel del om vad som sker i armén nu. Även pansvarvärnsrobotplutonen inför TGB24 men grundutbildar dock på det senaste av arméns verkanssystem, Robot 58. Ny teknik, nya metoder och allt i egen regi. Oslagbart.

För stabs- och trossplutonen är vardagen fylld med att möta allas förväntningar. Det är andra året i rad med nya Pansarterrängbil 300, förserien ur den stora gemensamma armébeställningen som ska fylla leden hos fler allierade. Instruktörerna ur förgående års grundutbildning är inte bara nyast – de är också de bästa.

När detta skrivs går kompaniet in i 1.motoriserade skyttebataljonens krigsförbandsövning. Allt sätts på prov. Alla utmanas. Det är här våra värnpliktiga levererar som bäst. Oavsett om det är ingående i skyttekompani eller som funktionspluton – infanteriet vinner striden.

Foto: Frida Kämpe, Försvarsmakten

Livgardesbrigaden, IB 1 – vi fortsätter framåt!

Text: Öv Martin Johansson, C IB 1

Del av brigaden uppställd efter genomförd KFÖ med 1.Motskbat. Foto: IB1

Vi har nu genomfört ett andra verksamhetsår sedan återetableringen av Livgardesbrigaden. Under detta år har vi fortsatt att öka förmågan på i brigaden ingående krigsförband samtidigt som en stor del beredskaper och insatser har genomförts. Operation Interflex, där brigaden utbildat ukrainska befäl, har varit en dimensionerande verksamhet som också på ett mycket positivt sätt bidragit till egen förmågeutveckling, inte minst avseende drönarförmågan. Vidare har delar av brigaden upprätthållit beredskap och genomfört insatser inom ramen för såväl Beredskapstropp som Regional och Operativ beredskapsstyrka. Jag vill särskilt belysa den goda uppslutning av GSS/T för att möjliggöra del av denna beredskap samtidigt som 11.Motskkomp under en lång period innehåft den operativa beredskapen och härvid genomfört ett flertal skarpa insatser med utmärkt resultat.

Samtidigt som brigaden genomfört skarp verksamhet har förmågeutvecklingen fortsatt. Grundutbildningen av våra värnpliktiga har även detta år fokuserat på funktioner i syfte att öka krigsförbandens förmåga och fortsätta bygga funktionskompetens. Särskilt glädjande är de framsteg som skett inom underhålls- och sjukvårdstjänst samt den tekniska tjänsten. Det är för brigaden avgörande att vi nu ökat vår förmåga inom funktioner och även försett krigsorganisationen med nya kokgrupper, sjukvårdsgrupper, reparationsgrupper, TOLO- och trossgrupper för att nämna några exempel. Vidare har vi för första gången på länge såväl grundutbildat som repetitionsutbildad del av brigadledningspluton med gott resultat trots att alla materiella förutsättningar inte varit på plats. Under året har vi även, med positivt utfall, prövat en ny metod med att påbörja rekryteringen tidigare för inläggande värnpliktiga syftande till att kunna integrera dem i sitt blivande krigsförband inom ramen för genomförd krigsförbandsövning.

Övningsverksamheten har även under detta år varit intensiv och bidragit till att höja förmågan på krigsförbanden. Genom kompaniövningar och bataljonsövning 0-1 säkerställdes möjligheten att krigsplacera våra värnpliktiga så tidigt som repetitionsutbildning för våra stående förband kunde ske. Krigsförbandsövningen för 1.Motskbat har varit ett stort fokus för året och utgör en viktig milstolpe i krigsförbandets utveckling. Vidare har 2.Motskbat tagit sina första steg i utvecklingen och genom krigsförbandsdagar, ledningsträningsövning och deltagande i BrigStri har förutsättningar skapats för att utvecklas vidare mot anbefalld krigsduglighet.

Jag är även nöjd med hur brigadstabens fortsatta utveckling har skett under året, där vi inledningsvis fick möjligheten att agera som en stor stab under Arméns Stabsövning (ASÖ), därefter med underställda skarpa bataljonsstaber delta i BrigStri och slutligen med faktiska förband leda den del av brigaden som var aktiverad under KFÖ.

Avseende den verksamhet med reservofficerare och GSS/T som genomförs vid 1.Motskbat vill jag rikta ett extra tack till alla inblandade. Den effekt vi får ut av denna personalkatgeori är unik inom Försvarsmakten och bidrar på ett avgörande sätt till krigsförbandets förmåga. Som nämnts avser det såväl skarpa insatser och beredskap, men det innefattar mycket mer än så. Ett stort ansvar genom krigsförbandschefer bidrar till att stor del av repetitionsutbildning genomförs på egna initiativ och med egna resurser. Samtidigt har utvecklingen och initiativkraften inom exempelvis drönarverksamheten skapat gynnsamma förutsättningar för hela brigadens fortsatta förmågeutveckling.

Förutom utveckling inom drönarverksamheten har pågående försök med nytt ledningsstödsystem (C2M2) genomförts med stor framgång under året. Genom ett mycket gott arbete av brigadens ledningspersonal tillsammans med Ledsyst-avdelningen och LG G6 har vi på kort tid kunnat nyttja systemet, dragit viktiga lärdomar utifrån ledningsmetod samt skapat en plan för fortsatta försök och på sikt implementering av systemet i krigsförbandet. Detta påvisar den förmåga som finns att snabbt kunna ta emot och implementera ny teknik i krigsförbandet som kommer vara avgörande för att lyckas med den fortsatt tillväxten och krigsförbandsutvecklingen.

Under det gångna året har även ett stort arbete med typförbandsutveckling av den motoriserade infanteribrigaden genomförts. Ett nödvändigt, men inte helt smärtfritt arbete, som utgått från att utifrån en dimensionerande huvuduppgift samt realiserbara personella och materiella förutsättningar bibehålla ett dugligt förband.

I arbetet har även fokus legat på att flytta förmågor från bataljon till brigad och där så är lämpligt vidare till divisionsnivån. Vi har kommit en bit på vägen i arbetet och skapat ett startläge som är realiserbart, men arbete återstår med att spela på planen och inte minst säkerställa att funktionskedjor håller ihop inom och mellan nivåer.

Jag vill även passa på att blicka framåt mot nästa utbildningsår som förhoppningsvis kommer bli minst lika utvecklande för brigadens krigföringsförmåga. Förutom att vidmakthålla brigadstaben och 1.Motskbat ska det bli extra spännande att fortsätta utvecklingen av brigadledningsförbandet samt 2.Motskbat och samtidigt ta de första riktiga stegen för upprättandet av 3.Motskbat, Briglv, Brigart, Briging samt Briguh. Jag ser även fram emot kommande övningsserie där jag uppfattar att ett utökat samarbete med stridsgruppen på Gotland kommer ge fina synergieffekter samt att utbytet med New York Army National Guards (NYARNG) fortsätter genom att del av brigaden deltar i övning i USA. En annan viktig milstolpe under kommande utbildningsår är att fullfölja den nu beslutade ombeväpningen från PaTgb 360 till PaTgb 300.

Sammanfattningsvis återstår mycket arbete mot brigad 2030, men vi är på rätt väg och fortsätter framåt! Jag är oerhört stolt över det arbete alla tillhörande brigaden genomfört under året och vill passa på att önska er alla en välförtjänt och fin sommarledighet. Under sommarperioden kommer vi även genomföra ett första STRILAB inom brigaden som syftar till att utveckla vår förmåga som en lärande organisation, genom att experimentera kring några definierade militära problem. Jag ser mycket fram emot att följa den verksamheten och om det blir lyckat ta det initiativet vidare och på sikt kunna implementera som en del i krigsorganisationen.

Ett helt nytt fristående kompani i infanteribrigadens tillväxt

Text: Kn Eric M. Thellman Kompanichef, 1.brigadlednings- och sambandskompaniet

Foto: Försvarmakten

Från augusti 2024 har Livgardesbrigaden, IB1, officiellt påbörjat sin resa mot att inta Arméorganisation 25 (AO25). Redan under dess första år reviderades planerna – väx mer, väx snabbare. Utmaningarna var stora redan från start men likväl intressanta och utvecklande. IB1 växer inte på egen hand och redan till årsskiftet 2025 stod det första fristående kompaniet redo att börja mogna.

1.brigadlednings- och sambandskompaniet skulle härefter som utvecklingsförband stödja brigadstaben som i sig är ett så kallat vidmakthållandeförband. Dessa skiljer sig främst i att ett utvecklingsförband finns på pappret och kan börja krigsplacera personal (och såklart grundutbilda mot dessa befattningar) medan ett vidmakthållandeförband ska vara personellt och materiellt uppfyllt till viss grad och kunna mobiliseras. Kompaniet tog uppgiften på stort allvar och med sikte på att vara mobiliserbart år 2030 förstod man tidigt att resan måste börja med kraft. Personal krigsplacerades och kompaniet blev snabbt mer än en lösning på ett papper. Yrkes- och reservofficerare krigsplacerades omgående och tätt inpå krigsplacerades de övriga befattningarna med kontinuerligt och tidvis anställda soldater och plikttjänstgörande från rullorna. Kompaniet var initialt och omgående vid dess uppståndelse personellt uppfyllt med rätt kompetens på rätt befattning.

Under året 2025 utvecklades planer och nya beslut togs i hela Försvarmakten, såväl som i armén. En sportig tidsplan med vidmakthållandeförband redan till 2030 och en brigad med alla ingående förbandsdelar till 2035 var pulshöjande. Med ett allt större tryck från allierade och med ökade spänningar i allt fler regioner stod det under hösten 2025 alltmer klart för armén och i synnerhet brigaden. Det har blivit ännu mer bråttom. Planer tidigare lades och brigaden ska vara ”klar” tidigare än beräknat. För kompaniet, nu med anropssignalen Petter David (PD), blev det ett kvitto på att man tänkt i rätt bana från början. Ska brigaden kunna leda sina förband idag och i högre grad imorgon så kan man inte vila.

Under vintern 2026 har kompaniet genomfört sin första Krigsförbandskurs (KFK) med nyckelbefattningar och med den pliktpersonal som annars riskerade att hamna ur rullorna. Detta genomfördes simultant och inkorporerat i övningen BRIGSTRI, en ledningsträningsövning för bataljonsstaber understött av dess brigadstaber. Ett lyckat samspel utan förövning vilket visar att systemet tål att testas och utvecklas.

Under 1.motoriserade skyttebataljons Krigsförbandsövning (KFÖ) nu i maj 2026 deltog delar av kompaniet tillsammans med brigadstaben för att bygga övningen i en brigadkontext. Allt detta genomförs samtidigt som brigaden genomgår tekniska och metodmässiga försök med nytt ledningsstödsystem. Viljan att förbättra, testa och bygga är fundamental – och den genomsyrar alla i kompaniet.

Avslutningsvis ser kompaniet tillbaka på den första tiden med stora förhoppningar. Just nu avrundas värnpliktskullen 2025–2026 där delar ur kompaniet grundutbildats. Vid MUCK kommer stora delar ingå i kompaniet, en del som GSS-K och GSS-T men flera kommer tillbaka om några år som specialistofficerare och officerare.

Rekryteringen går på högvarv för såväl soldater som yrkes- och reservofficerare. Till hösten går PD in i en ny fas med större fokus på utveckling av skydd, verkan, uthållighet och överlevnad. Samtidigt ska vi fortsätta pröva och utveckla våra sambandssystem för att effektivt stödja brigaden i sin ledning. År 2030 är imorgon och så länge kan vi inte vänta. Lyxen att förbereda sig har vi idag.

Livgardesbrigadens stöd till Ukrainas kamp

Text: Överstelöjtnant, Jonas Landqvist, bataljonschef 1:a motoriserade skyttebataljonen, Livgardesbrigaden.

Foto: Amanda Gahm, Försvarsmakten.

Sedan augusti 2025 har cirka 300 soldater och officerare från 1. Motoriserade skyttebataljonen ur Livgardesbrigaden genomfört operation Interflex i Storbritannien. Under insatsen har huvuduppgiften varit att hålla i gruppchefs-skola och plutonssergeantsskola för elever från den ukrainska försvarsmakten.

Totalt har Livgardesbrigaden genomfört fem rotationer om 6,5 vecka var, där man varit organiserade som ett kompani med kompanichef och kompaniledning, fyra plutonslag med plutonchef och instruktörer samt en logistikgrupp ur 1. motoriserade skyttebataljonen. Cirka 80 procent av styrkan har utgjorts av reservofficerare och GSS/T. Inför utbildningsinsatsen genomfördes även en fyra veckor lång utbildning som syftade till att bland annat genomföra trupputbildning på engelska.

Kunnat bidra till Ukrainas kamp

En överväldigande majoritet av de ukrainska eleverna är individer med stridserfarenhet. Operationen har, utöver att Livgardesbrigaden kunnat bidra till Ukrainas kamp, även inneburit erfarenhetsinläring från individer som kommit direkt från fronten i Ukraina. En stor del av eleverna har bakgrund från något av de otaliga UAS-förband som just nu dominerar slagfältet i Ukraina.

Under hösten 2025 har det kompani från Livgardesbrigaden som varit på plats satsat på att utbilda så många UAS-förare som möjligt i syfte att kunna påskynda uppbyggnaden av drönarförmågan på Livgardesbrigaden. Interflex har på brittiska övningsfält ett särskilt avsteg kopplat till just UAS- tjänsten som förenklar möjligheterna att flyga avsevärt. Det har gjort att den svenska styrkan kunnat genomföra en utbildning på ett flertal system.

Skarp utvecklingskurva för brigaden

Utbildningen har skett med stöd av ukrainska drönarexpertiser som handlett svenska UAS-förare i framförallt det taktiska agerandet. Det har gett förarna praktiska verktyg för de olika UAS-typerna som nyttjas. Särskilt har det kombinerade nyttjandet av spaningsdrönare och verkansdrönare, såsom FPV och dropdrönare, varit något som varit helt nytt för förarna. Under övningar har UAS-förarna från Livgardesbrigaden direkt understött ukrainska elever som truppfört som chef vilket ytterligare bidragit till inlärningskurvan.

Det är tydligt att den svenska styrkan har utmärkt sig inom UAS-skrået. Den skarpa utvecklingskurvan har lett till att andra nationer vänder sig till det svenska kompaniet för att kunna få handledning och utbildning. WO2 Hammond (warrant officer class 2) är huvudansvarig för all drönarverksamhet för Interflex drönarverksamhet på plats, uttrycker sig följande om Sveriges insats inom UAS-spåret:

– The swedes have become almost vital for the training deliverance. Their way of seeking solutions to issues has been vital to ensure that we create a realistic training environment.

Styrkan har även uppmärksammats med ett handskrivet brev av chefen för Interflex, överste Boardman, som beskriver den svenska insatsen som följande:

“I wish to recognize the exceptional contribution through the conduct of UAS operations, which has enabled the delivery of world-class training to Ukrainian recruits, instructors and tactical leaders during their rotation.”

Lyckad kombination med T och K

Utöver att erfarenhetsinläringen inneburit en förmågehöjning i flygandet har styrkan från Livgardesbrigaden även kunnat lära sig det rent tekniska kopplat till drönarna. En del av vardagen på slagfältet är den stora anpassningsbarhet som krävts av drönarenheterna vilket gjort att de mer eller mindre autonomt skapat sig förmågan modifiera systemens ingående delar.

Under Interflex har Livgardesbrigadens drönarpluton lärt sig att bygga egna FPV och lärt sig hur dessa kan modifieras för att så effektivt som möjligt kunna verka mot olika mål. Exempelvis kräver fordon och skyttar olika typer av verkansmedel. Plutonchefen Jonathan sammanfattar plutonens byggverksamhet.

— Vi har haft stor nytta av att kunna blanda T-soldater och K-soldater under hösten. T-soldaterna är i huvudsak studenter och väldigt många är någon form av ingenjörstudent vilket har gjort att vi har kunnat bygga egna ledningssystem och drönare. Kombinationen med K-soldaternas grundfästa yrkeskunskap har varit riktigt lyckad vad gäller kunskapsutbyte, säger Jonathan.

”Ett hedersbetyg för vår verksamhet”

Drönarplutonen från Livgardesbrigaden har även bland annat lyckats bygga olika varianter av UAS, FPV och spning, och kunnat koppla dem till ett ledningsstödssystem som gör att exempelvis en chef direkt från en telefon kan strömma videon från UAS. Det i sin tur gör att chef och en eventuell UAS-enhet kan separeras så att risken för bekämpning av både UAS-enhet och chef minskas avsevärt.

Drönarplutonen har effektivt drivit utvecklingen i England till den grad att de nu håller i kurs för sidonationer. Den utbildningsplan som tagits fram av svenska soldater har översatts till engelska och prövats på ett flertal nationer som i sin tur kunnat certifiera sig mot de olika drönartyperna.

Kompanichef Jacob tillägger:

— Den initiativkraft och påhittighet som soldaterna visat är enastående. Det är givetvis ett hedersbetyg för vår verksamhet att vi i slutändan är de som utbildar övriga nationer i UAS-tjänsten.

Efter avslutad insats kommer Livgardesbrigaden ha 100 utbildade UAS-förare som har kunnat öva med ukrainska chefer med handledning av ukrainska drönarexpertter.

Erfarenheterna och kunskaperna de fått med sig från Ukrainas avancerade drönanvändning har bland annat lett till att brigaden nu bygger upp en helt ny drönarpluton.

Fakta drönare

Obemannad luftfarkost kallas oftast UAV (Unmanned Aerial Vehicle) eller drönare och syftar bara på själva "flygplanet".

Obemannade flygsystem kallas oftast UAS (Unmanned Aerial System) och avser hela systemet, dess komponenter, styrenhet och alla andra tillbehör som utgör drönarsystemet.

Anti-drönarsystem kallas oftast C-UAS (Counter-Unmanned Aircraft System). Det vill säga motmedel mot obemannade flygfartygssystem.

Fakta interflex

Sverige bidrar sedan 2022 till den brittiskleda insatsen Operation Interflex, som genomför grundläggande militärutbildning av ukrainska medborgare. Sverige kommer att fortsätta bidra även under 2026 med stabsofficerare och/eller instruktörer. De svenska instruktörerna rekryteras från hela Försvarsmakten, inklusive Hemvärnet.

Från norskt försvarsliv till SWEDINT och Livgardet

Text: Morten Erik Svendsen Hougen, Oberstløytnant, Course Director Synchronization Courses

Jag har blivit ombedd att skriva lite om utbytestjänstgöring, svensk förbandskultur och synkronisering som operativt ämnesområde. Jag gör det utifrån ett personligt perspektiv – som norsk utbytesofficer.

Efter mer än tre decennier i armén, flygvapnet, Cyberförsvaret och Nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSM) kom jag till SWEDINT och Livgardet som norsk utbytesofficer. Övergången från chefstjänst i Norge till rollen som Course Director i Sverige blev större än jag hade förväntat mig, men mötet med kollegor, Livgardets historia och en fackmiljö med direkt operativ relevans har gjort tjänstgöringen både lärorik och meningsfull. När jag kom till SWE-DINT och Livgardet som överstelöjtnant hade jag med mig en lång och varierad tjänstebakgrund från det norska försvaret. De första tio åren tjänstgjorde jag i armén innan jag konverterade till flygvapnet. Efter tio år i flygvapnet följde ytterligare tio år i Cyberförsvaret och Nasjonal Sikkerhetsmyndighet (NSM). Genom tjänsten har jag haft roller som operativ officer, instruktör, stabsofficer och chef. Jag har varit instruktör och sektionschef vid befälsskolan, chef för både Flygvapnets tekniska krigsskola och Flygvapnets tekniska skola, HR-chef i Cyberförsvarets tjänster och operationer samt HR-direktör i NSM. Vid den tidpunkten var NSM ett eget direktorat, och jag var en av fem HR-chefer eller HR-direktörer i försvarssektorn.

Sverige var ändå inte ett nytt land för mig. Jag har en svensk sambo, har bott i Skåne sedan 2009 och under många år pendlat mellan Skåne och Norge. Det gjorde att jag kom till SWEDINT med god kännedom om svenskt samhällsliv, språk och kultur. Samtidigt gav mötet med Livgardet och svensk militär kultur nya perspektiv. Denna varierade bakgrund från Norge, som NATO-land, har visat sig vara ett värdefullt bagage i erfarenhetsutbytet vid SWEDINT.

Jag har kunnat bidra med norska perspektiv på allierad samverkan, stabstjänst, utbildning, ledarskap, personalfrågor och operativ erfarenhet, samtidigt som jag själv fått en djupare inblick i svenska arbetsformer och svensk försvarskultur. Övergången till SWEDINT blev ändå större än jag hade föreställt mig. Jag kom från en vardag med hög aktivitet, stort ansvarsområde och nära kontakt med försvarsledning, flygvapenledning och internationella samarbetspartner. Vid SWEDINT mötte jag en annan rytm. Det första året hade jag få konkreta uppgifter jämfört med vad jag var van vid. I efterhand ser jag att rollförväntningar och uppgiftsklarering mellan SWEDINT och Försvarshögskolan i Norge kunde ha varit bättre. Samtidigt upplevde jag att jag kom till ett SWEDINT som under många år haft ett tydligt uppdrag i ett alliansfritt Sverige, men som nu var på väg att finna en ny identitet i ett Sverige som NATO-medlem. Detta präglade sannolikt både min ankomst och min roll i organisationen. Med det sagt är det viktigt att en organisation förmår inkludera och nyttiggöra all tillgänglig kompetens.

Utbytesofficerare kommer ofta med erfarenheter, perspektiv och nätverk som kan bidra till utveckling, men då måste uppdrag, förväntningar och ansvar vara tydligt definierade. Socialt blev jag väl mottagen, men strukturellt fanns det förhållanden som kunde ha varit tydligare före ankomst. Efter hand har tjänstgöringen utvecklats betydligt. I dag är jag Course Director för Joint Synchronisation Course (JSC) och Senior Joint Synchronisation Course (SJSC). Kurserna lär ut hur man i ett NATO- eller nationellt högkvarter omsätter plan till operationer. Det handlar om övergången från intention och planverk till operativt genomförande – att få staber, funktioner och beslutsprocesser att verka tillsammans i tid och rum. SWEDINT har på eget initiativ identifierat behovet av denna typ av utbildning och därefter utvecklat och implementerat synkroniseringskurserna. SWEDINT är ensam leverantör av NATO-godkända kurser inom detta område. Mer än 400 elever från över 70 högkvarter har genomfört kurserna, från OF-2 till OF-7-nivå. Det inger verkligen respekt.

När jag representerar SWEDINT och presenterar JSC och SJSC möts jag av erkännande och respekt. Med bakgrund i vad kurserna faktiskt innebär upplever jag att jag i rollen som Course Director har en röst med tyngd och auktoritet som lyssnas på inom NATO. SWEDINT har genom dessa kurser tagit en position som är värdefull för det svenska försvaret och som bör vidareutvecklas. För mig har detta gett tjänstgöringen ny riktning och mening. Att arbeta med kurser som har direkt operativ effekt in i både NATO:s och nationella högkvarter är mycket motiverande. Det handlar inte om teori för teorins skull, utan om kompetens som bidrar till bättre stabsarbete, bättre operationer och bättre beslut.

Jag är anställd vid den norska Stabsskolen och tjänstgör som norsk utbytesofficer vid SWEDINT. Denna koppling har gjort det möjligt att bidra till tätare band mellan den svenska Stabsskolan och SWEDINT. I denna roll har jag kunnat bidra som brobyggare och har bidragit med synkroniseringsperspektiv under praksisarenaen Comprehensive Shield, både i fjol och i år.

Detta är en gemensam övning som genomförs i Norge där cirka 300 elever från den norska och svenska stabsskolan bemannar ett gemensamt högkvarter och övar på att driva det. På detta sätt har kompetensen kommit både det svenska och norska försvaret till nytta.

Jag har blivit medlem i Svea Livgardes officerskår och deltar aktivt i mässen. Det har varit en viktig ingång till gemenskapen och traditionerna. Som norsk officer upplever jag att svensk och norsk försvarskultur har mycket gemensamt, men också intressanta skillnader. För mig har detta även haft en personlig dimension.

Jag är mycket historieintresserad, och att få ta del av och bli en del av Livgardets historia har varit en stor glädje. Traditioner, symboler och förbandsanda lever i vardagen. Som norrmän är det särskilt intressant att uppleva svensk militärhistoria från insidan. Jag har också haft kollegor som bjudit med mig på jakt, både privat och som gäst i jaktlag. Det har jag uppskattat mycket. Sådana upplevelser gör att man inte bara är en utbytesofficer på papperet, utan en del av ett kollegium och ett kamratskap.

När jag ser tillbaka på tiden hittills är bilden sammansatt. Övergången var krävande, och för att bättre nyttiggöra utbytesresurser behövs ett tydligare upplägg för introduktion och onboarding. Samtidigt har jag mött en organisation med värme, professionalism och starka traditioner. Jag har fått uppgifter som ger mening och fått arbeta med kurser som möter ett reellt behov i en tid där samverkan, interoperabilitet och operativ genomförandeförmåga är viktigare än på länge.

Kanske är det just där utbytestjänstgöringens värde ligger: i mötet mellan erfarenhet och ny lärdom, mellan nationella perspektiv och gemensam operativ verklighet – och mellan människor som delar samma profession, även om uniformen har olika färg.

Jag är mycket glad över att jag valde att åka till Livgardet och SWEDINT. Det är erfarenheter och upplevelser som jag inte hade velat vara utan.

Existentiell beredskap och andlig motståndskraft

Förvaltare Friberg och pastor. Foto: David Kristiansen, Försvarsmakten

Existentiell beredskap och andlig motståndskraft uppnår vi Livgardister bland annat genom vår goda kamrat- och förbandsanda. Vi bär varandras bördor, som det står skrivet om i Galaterbrevet, och mer därtill. För vi bär varandra, genom svåra och utmanande sammanhang och situationer för att lösa uppgift – tillsammans!

Livgardet har framgångsrikt växlat upp tempot, och banar nu väg tillsammans med allierade i återtagna och stora övningsinslag, såsom krigsfångtjänst. Nu senast under 1. MP:s goda ledning i Aurora 26. I vilken jag som pastor varit närvarande och kunnat konstatera med stolthet ...vilka människor! Vilka fantastiskt hängivna och duktiga kollegor och pliktade vi har! Om man kan säga att man hyser en förbandskärlek – så är det precis vad jag gör!

1. Infanteribrigaden vid Livgardet gjorde också en riktigt fin insats under Aurora 26 och jag ser fram emot att få tjänstgöra mer med er när tillfälle ges.

Det har varit en arbetsintensiv vår för krigsförbanden och militärbasen. Här har den militära själavårdens operativa effekt blivit allt mer framträdande.

Inte minst i känslan av sammanhang, KASAM, som teorin förkortas och som är utvecklad av Aaron Antonovsky. Men även modets, viljans och ledarskapets betydelse som moraliska faktorer. I glädje som sorg, stillasittande väntan och under intensiv övning.

Som pastor har jag fått ta del av så många fina samtal och vistats mycket i fält. Det har varit flertalet fältkorum, inte minst ett mycket högtidligt sådant under H.M. Konungens födelsedag, det har varit dop i fält, övning av krigsfång- och fältgravtjänst.

Vinterkorum i fält. Foto: 3:e Kompaniet

Därutöver har jag fått förmånen att möta kollegor på kombattantutbildning och leda korum i den försommarvackra och syrendoftande grönskan. Det sistnämnda blev också tillfället då Livgardets alldeles egna stola invigdes, i vilken vårt vackra heraldiska vapen har vävts in för hand. En mycket vänlig och användbar gåva skänkt till regementet av Kungsängen-Västra ryds församling.

Besök av vår engagerade och kunniga Kronprinsessa, här i samspråk med Divisionsförvaltare Lundin och pastor under Gardesbataljonens vårövning. Foto: David Kristiansen, Försvarsmakten

1. MPbataljon uppställda under Aurora 26. Foto: David Kristiansen, Försvarsmakten

I skrivande stund ser jag nu också särskilt fram emot den sommarkonsert som hålls för garnisonen med två riktigt duktiga jazzmusiker och att med dem få välkomna sommaren med "Den blomstertid nu kommer". En välsignad sommar med mycket vila för Dig som är ledig och rolig tjänstgöring för Dig som är i tjänst! Vi ses i det gröna!

Annika Boltenster
Regementspastor Livgardet

Kvalitet = Öva, öva, öva och pröva!

Text och foto Sten Aleman Ordförande/Rustmästare Svea Livgardes Musketerarkår

Kgl Slottet Nationaldagen 2025.

Anledningen till att den ideella föreningen Svea livgardes musketerarkår (förutom nätverkande och lobbyaktiviteter) kommit iväg på/ blivit bjuden till kvalificerade internationella arrangemang tillsammans med professionella musikkårer och uppvisningstrupper är ju ett flitigt, strukturerat och effektivt övande.

Den årliga verksamhetscykeln är tre övningshelger på hösten då vi uppdelat i rekryt/musketerar/befäls/musik/fanvaks (för ungdomar) klasser övar mot olika roller, i februari genomför vi Mönstring tillika kontroll av färdigheter och uniformer, medaljparad i april, samt två programövningshelger i maj-juni då vi samövar årets program.

I denna lilla artikel tänkte jag uppehålla mig vid provningen/mönstringen. Vi började med 1999 och formen har utvecklats. Initialt gjordes det ute med bedömare vid skrivbord med förberedda protokoll. Musketerarna får i mindre grupper marschera upp och genomföra ett standardiserat program enligt en fast ordermall. Det gäller att passera utan anmärkningar som dålig rättning, felaktigt utförd rörelse etc., då dessa genererade minuspoäng. Max 10 minuspoäng och rekryten blir godkänd som musketerare och max 5 poäng för att musketeraren ska bli 1:a klass musketerare och därmed kvalificerad för befälsutbildning. Detta var ju en tid då kvalitetssäkring genom långa skriftliga dokumentationer tabeller var på modet, så vi har arkiverat tjocka buntar av protokoll.

Men om dessa pappersbuntar egentligen gjorde själva hantverket bättre är tveksamt, men det upptog mycken byråkratisk möda. Med tiden flyttade vi inomhus, Sofiero Skjuthall och nu gymnastiksalen. Det skarpa ögat och de tjocka buntarna av pappersprotokoll har ersatts av filmkameror (nuförtiden en telefon) och ett betrott kollegium som efteråt i lugn och ro ser på filmerna och fastställer brister och fördelar i kraft av sin erfarenhet. Som framgår av bilderna kontrolleras både fältuniformen, som används till övning och vård, samt paraduniformen. Självklart omfattas även dessa minuspoängssystemet. Från början ansåg vi att vissa privilegier skulle kopplas till mönstringsresultatet, men med tiden har det visat sig att äran att prestera bra har räckt som motivation.

Kontroll av fältuniform, paraduniform och mönstring i gymnastiksalen.

**Är du ännu inte medlem i Livgardets kamratförening?
Välkommen med din anmälan!**

Gå in på www.livgardetskamratforening.se
Medlemsavgiften är 150 kr/år och 75 kr/år för familjemedlem
skriven på samma adress som medlemmen

EN LANTIS KOMMER TILL STORSTADEN

Lasse Odrup, pensionär, berättar

En sensommardag 1976 kom jag till Kungliga Svea livgarde för första gången. Anledningen var att jag sökt transport från I 16/Fo 31. Att jag sökte detta berodde på äregirighet eftersom jag som överfurir ville bli kompaniofficer och enligt personalavdelningen på Hallands regemente var Svea livgarde det bästa tipset. Där sade man nämligen att ”sök I 1. Där befordrar man allt som kan andas och i en del fall behövs inte ens det!” och orsaken var naturligtvis den svåra befälsbristen som i sin tur berodde på flytten från Sörentorp till den lantliga orten Kungsängen.

Det första intrycket av regementet var inte odelat positiv. Grå betong överallt vilket gjorde att regementet påminde om en anstalt för särskilt svåra brottslingar. En stor skylt utanför kasernvakten visade segernamn från fornstora dagar, vilket gjorde kontrasten desto tydligare. Min far, f d underofficer vid I 3, hade noga inpräntat i mig att anmäla mig i mitt nya regementes uniform och min mor lade ner mycket arbete på att sy fast uniformsrockens silverknappar. När jag kom fram till den största betonglådan frågade jag i telefonväxeln efter någon slags expedition och hänvisades till andra våningen. Där träffade jag en fanjunkare som hette Melander och som tydligen var både chef för bataljonsexpeditionen och regementets d:o. Här kan nämnas att regementet ännu inte var ett fo-regemente utan slumrade med sin enda bataljon.

Melander slussade mig snabbt upp en våning till chefen för personalavdelningen, övlt Ulf-Göran Hjorth-Andersén, en mycket trevlig man som hälsade mig varmt välkommen. Han satt med mina vitsord från I 16 framför sig och uttryckte sin glädje över att ha fått en sådan duglig överfurir till Svea livgarde. Kanske var vitsorden något överdrivna eller också var man på I 16 bara glada att bli av med mig.

Efter uthämtning av utrustning blev jag hänvisad till 4.kompaniet och bataljonspaningsplutonen under ledning av fänriken och kompaniofficeren Gunnar Svärd. Då jag i befälskorridoren släpade på min jutesäck sade jag några ord till adjutanten Christer Tenggren varpå en röst vrålade från ett av befälsrummen; ”Har det kommit bönder till stan?” Det var överfuriren Anders Samuelsson som under 60-talet bott granne med mig i Karlstad och nu på sitt vanliga finkänsliga sätt hälsade mig välkommen. Att han upphöjde den lantliga orten Kungsängen till stad kändes en smula överdrivet men jag förstod tanken bakom.

Vid kompaniet tjänstgjorde också Lennart Wörn och Hugo Lindberg samt dåvarande reservofficeren Bengt Kjellberg från I 15. Bengt var chef för värnplutonen och blev senare anställd som regementsofficer. Ingen kunde berätta skräckhistorier som han!

Under många år var det tradition att Svea livgarde varje höst ställde upp med B-styrka under krigsskolans övning i fria kriget. Så även denna höst och en styrka om c:a trettio soldater under befäl av den rutinerade Gunnar Svärd och i någon mån av de inte lika fullt rutinerade överfurirerna Odrup och Samuelsson.

Övningen ägde rum i trakten av Gimo och bestod i att agera fiender och bemanna platser för kadetternas eldöverfall men också att spana och genomföra antipartisanverksamhet mot de fria krigarna.

Mest spännande var förstås att jaga kadetterna och en dag fick jag i uppgift att med 20 man framrycka fem kilometer i den täta skogen och slå ut ett eldöverfall mot de som annars hade som uppgift att störa oss. Hämnad, alltså!

Efter någon km började jag inse att det var svårt att orientera sig i den djungellika skogen men med kompassens hjälp gick man ändå i någorlunda rätt riktning. Tyvärr var man tvungen att göra vissa omvägar på grund av fientlig aktivitet och så småningom började jag känna att man var lite vilse. Någon ur truppen delade den uppfattningen:

– Överfurir, har vi inte varit här förut? – Nej, alla träd ser likadana ut! Framåt!

Efter ännu några km började mörkret falla och situationen blev en smula prekär.

– Överfurir! Jag känner igen den här platsen och där ligger min vattenflaska som jag tappade för två timmar sedan!

– Det kan vara vilken vattenflaska som helst! Alla ser likadana ut! Framåt!

Den uttröttade truppen började inte direkt att knorra men jag såg att stridsutmattningen började ta ut sin rätt och dessutom var jag ganska trött själv.

Snabbt rådslag med mig själv för att rädda situationen och det egna anseendet men till all lycka dök en välbekant figur upp bland granarna. Regementsmästaren i orientering, fänrik Svärd! – Jag följde era spår även om ni har gått i cirklar men nu tror jag det är bäst att jag leder er tillbaka så vi kan utspisa och gå i förläggning. Följ mig!

Mitt första år vid Svea livgarde var både spännande och händelserikt men efter trettio år vid regementet var det dags att gå i pension. Många minnen av goda kamrater och episoder finns kvar.

Har du en berättelse, ett minne eller bilder du vill dela med dig av?

Vi tar tacksamt emot ditt bidrag!
Det går bra att skicka in året om till:
Kontakt@livgardetskamratforening.se

Överfurir Odrup, år 1976 foto: Överfurir Wilhelmsson

Välkommen till Gardesbutiken, vår webbutik!

Du vet väl att att du kan beställa fina presenter, profilprodukter och samtidigt stötta Livgardets kamratförening? Beställ på www.livgardetskamratforening.se

STYRELSEN ÖNSKAR ALLA MEDLEMMAR EN FIN SOMMAR!

H.M. Konungen och H.M. Drottningen vid firandet av H.M. Konungens 80-årsdag, Foto: David Kristiansen, Försvarsmakten